

ULRIK M. MONIKA SSND

Ideje van a hálaadásnak... A jubileumi év visszhangja szívünkben

Az elmúlt hónapokban többen megkérdezték tőlem, örülök-e annak, hogy vége a jubileumi évnek, túl vagyunk az ünneplés-sorozaton. Mindannyiszor spontán fakadt fel a szívemből, hogy inkább hála él bennem, mintsem megkönnyebbülés. Egyáltalán nem vártam a jubileumi év végét, minden perce ajándék és lehetőség volt számomra. Most, hogy felkérést kaptam, és ezáltal alkalmam nyílt, hogy beszámoljak ennek az évnek az eseményeiről, a külső-belső történéseiről, a tapasztalatairól, szeretném, ha ez egyben hálaadás lenne Istennek, köszönet nővértársaimnak és mindazoknak, akik hozzánk tartoznak: társult tagjainknak, munkatársainknak, jelenlegi és végzett tanítványainknak, szüleiknek, jótevőinknek. Köszönet mindazoknak, akikkel együtt szolgálunk az Úr szőlőjében: nemzetközi rendünk nővéreinek, a többi rend szerzeteseinek, püspök- és pap-ismerőseinknek.

BEMUTATKOZUNK

A Miasszonyunkról nevezett Szegény Iskolanővérek Kongregációjának Magyar Tartománya vagyunk. Kongregációnk nővérei a világ 36 országában töltik be küldetésüket a nevelés szolgálata által. Alapítónkat, Jézusról nevezett Boldog Gerhardinger Terézia anyát az a meggyőződés vezette, hogy az Isten képmására alkotott emberek, elsősorban fiatalok és nők nevelésével munkatársai lehetünk Isten teremtésének a világ Isten szándéka szerinti alakításában. – Ma 94 iskolanővér áll a magyar nemzet szolgálatában. Az óvodásoktól kezdve az egyetemistákig intézményes és nem intézményes formában igyekszünk hitelességre, felelős, alkotó és tudatos életvezetésre nevelni a fiatalokat, hogy együtt tudjanak működni Istennel, embertársaikkal, mindenkori közösségükkel és a teremtett világgal. Idősebb nővéreink az imádság és a szenvedés szolgálatát vállalják. Mindazzal nevelünk, amik vagyunk és amit teszünk.

Ideje van a hálaadásnak...

MIT ÜNNEPELTÜNK?

Hadd mondjam el ezt azokkal a szavakkal, amelyekkel minden nővért és hozánk tartozót hívtunk a közös ünneplésre:

2008. október 8-án lesz 150 éve, hogy 25 évvel Kongregációnk megszületése után Terézia anya hat nővért küldött bajor földről Temesvárra, s ezzel hazánkban kezdetét vette rendünk társadalmat és jövőt formáló, másfél évszázadon keresztül folyamatos nevelői munkája. E százötven év alatt sok mindent átélünk: virágzást és létbizonytalanságot, lendületet és óvatosságot, újrakezdést és megtorpanást, sebzettséget és azt, hogy mi okoztunk fájdalmat. Hálásak vagyunk Isten gondviselő jóságáért és elődeink fáradhatatlan magvetéséért, amelynek gyümölcseként él ma rendünk. – Ez az évforduló annyira fontos számunkra, hogy megünneplésére jubileumi évvel készülünk, melyet 2007. november 15-én nyitunk meg.

Adja Isten, hogy Terézia anya lelkiisége és nevelésről alkotott víziója tovább fejlődjön Magyar Tartományunkban, hogy a múltból gazdagodva iskolanővéri életünk a jelenben kibontakozzék, és a jövő kihívásaival szembenézzen!

HOGYAN ÜNNEPELTÜNK?

Kilenc nővérből álló jubileumi team volt a motorja az egy éven át tartó ünneplés előkészítésének. A team tagjai igyekeztek minél több nővért, társult tagot, végzett tanítványt és tanárt bevonni a szervezésbe.

Egy busznyai nővér, tanár, munkatárs, diák és végzett diák alapításunk helyére, Temesvárra zarándokolt, s onnan élő tüzet, követ, földet és vizet hozott. A megnyitott jubileumi kapun a zarándokok léptek be elsőként. A jubileumi év ünneplésének megnyitására a különböző közösségeinkből, iskoláinkból érkező küldöttségek innen vitték haza a temesvári szimbólumokat, a Terézia anyáról készült filmet, valamint az osztályfőnökök számára készült, Terézia anya életét feldolgozó segédanyagot. Minden helyi közösség és iskola otthon is megnyitotta a jubileumi évet. A temesvári élő lángot az oltárra helyezték, a víz, a kő és a föld az erre az alkalomra ültetett jubileumi fa tövébe került.

Ekkor került sor a jubileumi év Kárpát-medencei pályázatának meghirdetésére is *Gyökerek* címmel.

Minden nővért, minden munkatársunkat és minden tanítványunkat szeretünk volna az ünnep részesévé tenni. Ezért minden közösségünknek, intézményegységünknek külön jubileumi napja volt, melyen részt vettek más közösségeinkből érkezett nővérek is, hívtuk jőtevőinket és végzett tanítványainkat. – Havonta ün-

nepeltünk: Szegeden és Makón, Csókán, Nagybecskerekén és Kikindán, Debrecenben és Budapesten, Nyárádmentén és Szovátán. Szimpóziumot rendeztünk *Nők, nőkről, nemcsak nőknek* címmel, nevelési konferenciára hívtuk iskoláink, a Patrona, a Svetits, a Karolina és a Signum tantestületeit, valamint a határon túl szolgáló nővéreink pedagógus munkatársait. Találkoztunk egykori tanítványainkkal Kolozsvárott és Csorváson, ott, ahol mi, nővérek már nem vagyunk jelen, de tanítványainkban és ezáltal környezetükben továbbél Terézia anyánk lelkülete.

Egy jubileumi imát fogalmaztunk erre az évre. Ezt minden közösség minden nap imádkozta – a kiengesztelődés és megújulás ajándékáért.

Ünnepelésünk kapcsán fontos szempont volt, hogy nyomot hagyjunk magunk után. Ezt szolgálta az emléktáblák avatása, kiadványaink és a médiával történő barátkozásunk.

Kérdések, személyes beszélgetések segítségével ki-ki megfogalmazhatta az ő Istenének és/vagy nekem, mint rendünk jelenlegi képviselőjének, hogy élete, fogadalmas évei hogyan illeszkednek bele tartományunk 150 évébe. E kérdések abban segítettek, hogy ki-ki személyesen is fel tudjon készülni a jubileumi hálaadásra, köszönetre, bocsánatkérésre, kiengesztelődésre, arra, hogy hivatásában és küldetésében megerősödjön, s így megújuljunk, tiszta szívvel és örömmel ünnepeljünk.

A Miasszonyunkról nevezett Szegény Iskolanővérek Magyar Tartománya alapításának 150 éves évfordulóját a tartomány nővéreivel, nemzetközi és hazai vendégekkel együtt ünnepeltük. – Rendtörténeti kiállítást nyitottunk. Összeállítottunk egy jubileumi zsolttároskönyvet *150 év – 150 zsolttár* címmel, s ebből imádkoztunk az ünnepi vesperást. Az ünnepi szentmise lehetőséget nyitott arra, hogy a Kyrie imádkozása előtt szóban is kérjük Istenünk irgalmát, és kifejezhessük, hogy őszintén sajnáljuk mindazt a fájdalmat és sebet, amelyet egymásnak, munkatársainknak és tanítványainknak okoztunk. A szentmise felajánlásaikor pedig magunkhoz ölelve összetett múltunkat és jelenünket Istenünk kezébe tettük azt, hogy a kenyérrel és a borral együtt változtassa át életadó tapasztalattá, hitté, reménnyé, szeretetté, hogy odaadott, megáldott, megtört és szétszotott kenyérré váljunk a világ és hazánk életéért. Az ünnepi műsor keretében minden szolgálati területünk diákjai bemutakoztak egy-egy táncsal, népdallal, Kodály *Háry János*ának előadásával, pantomim műsorral, megcsillantva a jövő reményét, azt az erőt, amit ezek a gyerekek, fiatalok magukban hordoznak.

MIT ÉLTÜNK ÁT? MIT KAPTUNK ISTENTŐL? MIBEN NÖVEKEDTÜNK?

A jubileumi év lehetőséget, alkalmat adott arra, hogy őszintén elismerjük, magunkévá tegyük, tudatosítsuk a 150 évet, kiemelten azokat az éveket, évtizedeket, melyeknek mi is aktív vagy passzív résztvevői és alakítói voltunk. Örömeivel és elért eredményeivel, fájdalmaival és sebeivel, bűneivel és megtisztulásaival, elakadásaival és megújulásaival, Isten szerető gondoskodásával, vezetésével és irgalmával együtt.

A jubileumi év lehetőséget adott arra, hogy történelmünk felelevenítésével megújítsuk a Gondviselő Istenbe és vezetésébe vetett bizalmunkat, és ezzel együtt a jövőbe vetett reményünket.

Új módon ismertünk egymásra, rendünk ajándékaira, karizmánk erejére. Új utakat találtunk egymáshoz és egymással azáltal, hogy a nővérek egy-egy csoportja vállalta el az ünnep egy-egy részletének megteremtését.

A jubileumi év lehetőséget adott arra, hogy hírt adjunk, beszéljünk Terézia anyáról, víziójáról, rendünk tapasztalatairól és reményéről. Lehetőséget adott arra is, hogy megfogalmazzuk saját hivatásunkat, érintettségünket. Erősödhetünk identitásunkban, és ezzel együtt bátrabban feltettünk identitásunkat, egzisztenciánkat érintő kérdéseket.

SZEMÉLYES ÉRINTETTSÉGEM

A mai napig nagyon intenzíven él bennem az a pillanat, amikor a jubileumi évet előkészítve Temesváron először megálltam azon a helyen, ahová Terézia anya érkezett, hogy előkészítse nővérei érkezését, a magyarországi alapítást. Azóta bennem él a kezdet, minden kezdet csodája. Terézia anya nem láthatta távlatait annak, amit Istenbe vetett hitével elkezdett. Nem ismerhette minden következményét annak, amit Isten vele és rajta keresztül másokkal és így velünk is tett, tesz és tenni fog. De az is beláthatatlan, hogy mi minden nem történt volna meg velünk, ha az isteni indításra nem indul útnak földünkre.

Azóta minden pillanat súlya megnőtt az életemben. Minden pillanat egy kezdet. Minden pillanat ott van a nem-lét és a lét határán. Már nincs és még nincs. Rajtam (és persze a mellettem lévőkön is) áll, hogyan fordul át a múlt jövővé. Követem-e szívem hangját, a Szentlélek indítását, vagy megtorpanok? Amire indít a Szeretet, az benne lesz-e vagy hiányozni fog ebből a világból, Magyarország jövőjéből? Minek lesz 150 éves jövője, vagy mi porlad el, foszlik szét egy pillanat alatt? És ami elindult 150 éve, annak milyen lesz a folytatása?

AZ AJTÓT NYITVA HAGYTUK

Ez az évforduló annyira fontos számunkra, hogy megünneplésére jubileumi évvel készültünk. A jubileumi év belső és külső útjairól, az egyénileg és közössé- gileg bejárt utakról megérkeztünk. Sok mindent elkezdtünk, ami folytatást kí- ván: gyökereink mélyebbre eresztését, hogy gyökereinken keresztül életnedv, élet kerüljön vérkeringésünkbe. Megújulást abban, hogy Isten munkatársai- ként higgyünk a nevelés világot formáló erejében. Találkozásokat, kapcsolato- kat. A kiengesztelődést és a párbeszédet.

A jubileumi évet ugyan most lezárjuk, de a jubileumi kaput nyitva hagyjuk. Hadd legyen ez szimbolikus: a megkezdett folyamatokra nem csukjuk rá az ajtót. Sőt: az ablakokat is kinyitjuk. Ahogy a II. Vatikáni Zsinatot jellemző szó mondja: „aggiornamento”.

Megjegyzés: Ha valaki szeretné elolvasni a jubileumi év megnyitásakor, ill. ünnepi lezárásakor elhangzott gondolatokat, beszédeket, bocsánatkérést és felajánlást, továbbá szeretné képeken követni az eseményeket, megteheti honlapunkon: www.iskolanoverek.hu (*Aktuális* link – 2008. november 19., ill. *150 éves a ma- gyar tartomány* link).